

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 612/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **BPT LEASING, a.s.**, Drieňová 34, Bratislava, IČO 31 357 814, zastúpenej advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 31Cb/275/03 a Mestského súdu Bratislava III v konaní sp. zn. B1-31Cb/275/03 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 8. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia a Mestského súdu Bratislava III (ďalej len „mestský súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia, pričom v oboch prípadoch ide o totožné konanie (ďalej len „napadnuté konanie“). Petitom ústavnej sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej práv a prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň žiada priznanie satisfakcie 44 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 26. februára 2003 na okresnom súde žalobu o zaplatenie 913,36 eur s príslušenstvom. Napadnuté konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 31Cb 275/03. Dňa 31. marca 2003 okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý bol zrušený z dôvodu nedoručenia žalovanému. Následne bolo 3. novembra 2005 nariadené pojednávanie, na ktorom bola vec aj rozhodnutá – rozsudkom č. k. 31Cb/275/03-54 (ďalej len „rozsudok“). Žalobe bolo vyhovené.

3. V ďalšom procesnom postupe okresný súd rozsudok doručoval, a to priamo žalovanému v 2. rade (██████████), napriek tomu, že ten bol iným rozsudkom (Okresného súdu Kežmarok č. k. 3P/118/2002-208 z 10. júna 2003 právoplatným 23. augusta 2003) pozbavený spôsobilosti

na právne úkony a uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5P/245/2003 zo 4. decembra 2003 mu bola ustanovená opatrovníčka ([REDACTED]). Tej okresný súd rozsudok nedoručoval a na rozsudku vyznačil právoplatnosť. Neskôr došlo k opätovnej zmene v osobe opatrovníčky. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6Ps/18/2015 z 24. februára 2016 (právoplatným 8. apríla 2016) sa ňou stala [REDACTED].

4. V zmysle uvedeného sťažovateľka obsahom ústavnej sťažnosti tvrdí, že v súdnom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom od 26. februára 2003 až dosiaľ, teda skoro 22 rokov. Okresný súd síce vydal rozsudok po 2 rokoch a 9 mesiacoch trvania konania, no v dôsledku jeho nesprávneho doručovania je konanie doteraz neskončené.

II.

5. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. V obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07, III. ÚS 233/2022), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne.

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

7. Ústavný súd z vlastnej činnosti zistil, že mestský súd rozsudok doručoval aktuálnej opatrovníčke žalovaného v 2. rade – [REDACTED]. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť v časti istiny a úrokov 14. mája 2024 a v časti trov 30. mája 2024.

8. Z uvedeného je zrejmé, že v čase, keď sa sťažovateľka obrátila s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd (8. októbra 2024), napadnuté konanie už bolo právoplatne skončené. V čase začatia konania pred ústavným súdom teda nemohlo dochádzať k zásahu do základného práva sťažovateľky na konanie bez zbytočných priet'ahov.

9. Na základe toho ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu